

บทคัดย่อ

การศึกษาในครั้งนี้เป็นเรื่องของ แรงจูงใจในการอนุรักษ์อาคาร ประวัติศาสตร์ โดยมีกรณีศึกษา คือ อาคารตึกแถว ที่มีคุณค่า ทางประวัติศาสตร์ ภายในบริเวณกรุงรัตนโกสินทร์ เนื่องจากในปัจจุบันมีการขยาย ความหมายของคำว่าโบราณสถาน จากวัด วัง แหล่งโบราณคดีซึ่งเป็นทรัพย์สินของรัฐ ไปสู่ ในส่วนที่เป็นอาคารตึกแถว ร้านค้า ที่อยู่อาศัยของภาคเอกชน ในขณะที่การให้ความช่วยเหลืออาคารที่มีคุณค่ายังคงมีเพียง ระบบการขึ้นทะเบียนโบราณสถาน และใช้งบประมาณจากรัฐในการซ่อมแซมอาคาร เท่านั้น แต่ยังไม่มีการส่งเสริมให้ภาคเอกชนสามารถรักษาและบูรณะอาคารของตน ดังนั้น ในการศึกษาครั้งนี้จึงมุ่งเน้นไปที่การศึกษารูปแบบของแรงจูงใจที่เหมาะสมกับ ผู้อยู่อาศัย ในการอนุรักษ์อาคารตึกแถวที่มีคุณค่าทางประวัติศาสตร์ โดยใช้การออกแบบสอบถาม เพื่อสอบถามความคิดเห็นของผู้อยู่อาศัยในอาคารตึกแถวที่มีคุณค่าทางประวัติศาสตร์ ซึ่งแบ่งประเด็นในการสอบถามออกเป็น 2 ประเด็นหลัก คือ ความคิดเห็นของผู้อยู่อาศัยที่มีต่อการอนุรักษ์อาคาร และรูปแบบ แรงจูงใจ ที่ต้องการ ซึ่งจากการดำเนินการสำรวจเบื้องต้น พบว่า กลุ่มตัวอย่างแต่ละกลุ่มมีระดับการให้ความร่วมมือในการเก็บแบบสอบถามแตกต่างกัน ดังนั้น ผู้ศึกษาจึงใช้วิธีการสำรวจแบบไม่เฉพาะเจาะจงภายในพื้นที่กรุงรัตนโกสินทร์

จากการออกแบบสอบถาม พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 307 ตัวอย่างเกือบทั้งหมดต่างก็มีความคิดเห็นในเชิงบวกต่อการอนุรักษ์อาคาร แต่ขาดความช่วยเหลือจากทางภาครัฐขาดแคลนเงินทุน และไม่มีความรู้ความเข้าใจในการอนุรักษ์อาคาร ทำให้ไม่สามารถดำเนินการอนุรักษ์อาคารได้ ทำให้ผู้อยู่อาศัยเกือบทั้งหมดต้องการความช่วยเหลือจากทางภาครัฐ และรูปแบบแรงจูงใจที่ได้รับการตอบรับจากผู้อยู่อาศัยเกือบทั้งหมด คือ การให้เงินสนับสนุนบางส่วน ในเพื่อใช้ในการดำเนินการอนุรักษ์อาคาร

เพื่อให้เกิดการอนุรักษ์อาคาร ที่มีคุณค่าทางประวัติศาสตร์ ในภาคเอกชนขึ้น จึงควรมีการจัดทำเอกสารหรือ โครงการประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับวิธีการบำรุงรักษาอาคารที่มีคุณค่าทางประวัติศาสตร์ และการดำเนินการจัดตั้งกองทุนเพื่อการอนุรักษ์อาคารในภาคเอกชนโดยเฉพาะ ซึ่งเป็นรูปแบบที่สอดคล้องกับความต้องการของผู้อยู่อาศัย แต่ในขณะเดียวกัน การศึกษาในครั้งนี้เป็นการศึกษาเฉพาะความคิดเห็นของผู้อยู่อาศัยในส่วนที่เป็น อาคารตึกแถวของเอกชน ควรจะมีการศึกษาความต้องการแรงจูงใจในอาคารรูปแบบอื่น ๆ ที่เป็นกรรมสิทธิ์ของภาคเอกชน เพื่อให้การศึกษานี้เกิดความสมบูรณ์ และมีความเป็นไปได้ที่จะนำไปใช้เป็น แนวนโยบาย เพื่อใช้ในการดำเนินการอนุรักษ์อาคารของรัฐ ต่อไปในอนาคต